
Απομαγνητοφωνημένη αφήγησης του Ναυάρχου Κων/νου Νικητιάδη, Ήρωος Πολέμου 1940 - 1949, εις τον Στρατηγόν Ιστορικόν Ερευνητήν Αριστόδημον Μπουθούκον τον Απρίλιο του 1978

Τον Πτέραρχον Κωνσταντίνον Δαβάκην τον πρωτοσυνήτησα ως Ανθυποσημαγόν Ιπτάμενον το 1938, τότε υπηρετούσεν εις την Αεροπορικήν Βάσιν Φαλήρου, εις την Ναυτικήν Αεροπορίαν. Ήτο ενθυμούμαι χειριστής της 11ης Μοίρας Ναυτικής Συνεργασίας (Υδροπλάνα ΦΑΙΡΕΪ III) και Διοικητής του ανεξαρτήτου Σμήνους Υδροπλάνων ΒΕΛΟΣ.

Επρόκειτο περί αρίστου χειριστού, ικανοτάτου και ακούραστου αξιωματικού με μεγάλην εμπιστοσύνην εις τον εαυτόν του. Από νεαρός αξιωματικός ήτο εγωϊστής και δεν εδέχετο “μύγαν εις το σπαθί του” κατά το κοινώς λεγόμενον. Πέραν της αρίστης γνώσεως του χειρισμού των υδροπλάνων, είχεν μελετήσει Ναυτιλίαν, Μετεωρολογίαν, Φυσικήν, και Αεροναυπηγικήν, εις τοιούτον βαθμόν, όπου εξέπλητεν και τους καλλιτέρους αερομηχανικούς - αεροναυπηγούς της εποχής εκείνης.

Κατά την διάρκειαν του Ελληνοϊταλικού πολέμου το 1940, υπηρετών εις την 11ην Μοίραν Ναυτικής Συνεργασίας, εις το Βαλτούδι (Βόλος), έδειξεν απaráμιλλον θάρρος, αυτοθυσίαν και ηρωϊσμόν, μη περιορισθείς εις τας συνήθεις Αποστολάς της Μοίρας του (εντοπισμός και βομβαρδισμός εχθρικών υποβρυχίων, υποστήριξη ελληνικών νηοπομπών κλπ) αλλά έλαβεν μέρος εθελοντικά, εις Επιχειρήσεις Αναγνώρισεως κατά μήκος του Αλβανικού εδάφους συχνάκις δε, εις Επιθετικές Αναγνώρισεις και εντός αυτού, υπό αθλίας καιρικής συνθήκας.

Η είσοδος των Γερμανών εις την Αθήνα, τον βρίσκει Υποσημαγόν, διοικητήν του Σμήνους Επιχειρήσεων της 13ης Μοίρας Ναυτικής Συνεργασίας (Αεροσκάφη ΑΝΣΟΝ), εις το Αεροδρόμιον ΧΑΣΑΝΙ (Ελληνικόν), με Διοικητήν της Μοίρας τον Επισημαγόν Σπ. Δακόπουλον. Ήτο δηλαδή ο υποδιοικητής της Μοίρας.

Εις την συγκεκριμένην Μοίραν και εκ του συγκεκριμένου Αεροδρομίου ανέλαβεν πρωτοβουλίας εμπείρου Αξιωματικού, εντυπωσίασας

το σύνολον της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας της χώρας μας ως και των Βρεττανών συμμάχων μας.

Εις τας 23 Απριλίου 1941 και ενώ Γερμανοί αεροπόροι με αεροσκάφη Μέσερμιτς και Στούκας, εβομβάρδιζον καίρια σημεία του Λεκανοπεδίου Αττικής, ανέλαβεν Αρχηγός του Σχηματισμού Αεροσκαφών και της Αποστολής μετακινήσεως - διασώσεως αεροσκαφών ΑΝΣΟΝ της Μοίρας του και υπό συνεχείς εχθρικούς αεροπορικούς πολυβολισμούς και βομβαρδισμούς του αεροδρομίου Ελληνικού (Χασάνι), επρογραμμάτισεν και οργάνωσεν μίαν λεπτοτάτην Επιχείρησιν, διασώσας πέντε αεροσκάφη ΑΝΣΟΝ, εκτελώντας με απόλυτον επιτυχίαν μεταστάθμευσιν από το Ελληνικόν, μέσω Μάλεμε Κρήτης, εις Αίγυπτον.

Σημειωτέον, ότι το ΑΝΣΟΝ που είχεν ετοιμασθεί δια τον εαυτόν του, (υπ' αρ. Ν-2), εκάει εις το έδαφος, δια τούτο παρέλαβεν αδοκίμαστον αεροσκάφος (υπ' αρ. Ν-61), εξ επισκευής κινητήρος, άνευ βασικών οργάνων, απογειωθείς τελευταίος συναντήσας εις Μάλεμε τα προηγηθέντα τέσσερα ΑΝΣΟΝ, όπου εκείθεν εν σχηματισμώ, τα οδήγησεν εις Αίγυπτον. Εκεί έλαβεν μέρος εις Πολεμικάς Αποστολάς - Επιχειρήσεις, τόσον με αεροσκάφη ΑΝΣΟΝ, όσον και με τα μεταγενεστέρως παραληφθέντα ΜΠΛΕΝΕΪΜ και ΜΠΑΛΤΙΜΟΡ.

Εδώ οφείλω να τονίσω ότι εκ των τριών Μοιρών Ναυτικής Συνεργασίας, που υφίσταντο και έδρον ηρωϊκώς το 1940 εις την Ελλάδα (11η, 12η, και 13η ΜΝΣ) μόνον τα πέντε (5) ΑΝΣΟΝ της 13ης Μοίρας, διεσώθησαν, χάριν του Κων/νου Δαβάκη. Αξίζει να μνημονευθούν και τα ονόματα των τεσσάρων Κυβερνητών- Χειριστών που συμμετείχον, εις μίαν τοιούτου είδους λεπτοτάτην και λίαν επικίνδυνον Αποστολήν. Είναι οι Σμηνίες Θ. Καρβουτζής, Σπ. Παπαδόπουλος, Δ. Γαλανάκος και Β. Κουρδής.

Αξίζει όμως, επί πλέον να τονισθεί καίτοι οι τρεις Διοικηταί των Μοιρών Ναυτικής Συνεργασίας προήρχοντο από το Πολεμικόν Ναυτικόν (είχον την ιδίαν προέλευσιν με εμέ και τους εγνώριζον προσωπικώς) και ήσαν άριστοι αξιωματικοί, είναι κατακριτέοι, διότι ο μέν διοικητής της 13ης ΜΝΣ, επισμηναγός Σπ. Δακόπουλος ηρνείτο επιμόνως να ηγηθεί της Μοίρας του και να εκτελέσει την υπ' αρ. 4341/22-4-941/ΓΕΝ/ΑΔΑΝ Διαταγήν δια την μετακίνησίν της, εις Μάλεμε και εκείθεν εις Αίγυπτον, Μόλις την τελευταίαν στιγμήν, μη δυνάμενος να πράξει άλλως, πιεζόμενος από τον Διοικητήν της ΑΔΑΝ Σμήναρχον Χρ. Μοσχοβίνον, επεβιβάσθη ως επιβάτης, εις το πρώτον απογειωθέν ΑΝΣΟΝ, καταδεχθείς

δυστυχώς, να έχει ως Κυβερνήτην υφιστάμενόν του Υπαξιωματικόν. Το ορθόν όπως αντιλαμβάνεσθε, θα ήτο ο Διοικητής της Μοίρας, να φροντίσει δια την οργάνωσιν και ασφαλήν απογείωσιν των μη καταστραφέντων ΑΝΣΟΝ, επιβιβαζόμενος ως Κυβερνήτης του τελευταίου εξ αυτών και όχι να αφήσει την οργάνωσιν της όλης Αποστολής εις τον νεαρόν τότε Διοικητήν Σμήνους Επιχειρήσεων, Υποσμηναγόν Κων/νον Δαβάκην.

Οι δε Διοικηταί της 11ης και 12ης ΜΝΣ παρέλαβον τας διαταγάς μετασταθμεύσεως δια Κρήτην και εκείθεν δια Μ. Ανατολήν, αλλά δυστυχώς η 11η ΜΝΣ, οδηγήθη από τον Διοικητήν της Επισμηναγόν Πασιαλήν και τον Επισμηναγόν Κωτσάκη, εις Μονεμβασίαν Λακωνίας, όπου οι Γερμανοί αεροπόροι εβομβάρδισαν και κατέστρεψαν όλα τα υδροπλάνα ΦΑΙΡΕΪ της Μοίρας, εις τα αγκυροβόλιά τους, ενώ η 12η ΜΝΣ, με Διοικητήν τον επισμηναγόν Ι. Αραμπατζήν, εβρέθη διεσπαρμένη εις Αγρίνιον και εις Παλούκια Σαλαμίνας, καταστραφέντων απάντων των αεροσκαφών της, ΝΤΟΡΝΙΕ 22, εις το έδαφος, πλήν ενός που διέσωσεν ο Υποσμηναγός Ιπτάμενος Δ. Δημητριάδης και το οδήγησεν μέσω Κρήτης εις Αίγυπτον. Πρόκειται δια δυσαρέστων φαινομένων, τα οποία αποτελούν παραδείγματα προς αποφυγήν, εν αντιθέσει των ευχαρίστων φαινομένων, ως των τοιούτων των Κ. Δαβάκη και Δ. Δημητριάδη τα οποία αποτελούν παραδείγματα προς μίμησιν.

Κατά την διάρκειαν του ανταρτοπολέμου (1946- 1949) ο Επισμηναγός και Αντισμήναρχος Ιπτάμενος πλέον, Κων/νος Δαβάκης, υπηρετούσεν ως Υποδιοικητής και Διευθυντής Α2 της Αεροπορικής Βάσεως Ελευσίνας, λαβών μέρος εις όλας τας Επιχειρήσεις εναντίων των συμμοριτών. Την ιδίαν περίοδον παράλληλως με τα ανωτέρω, μετά του Στρατοπεδάρχου της Δυτικής Αττικής Συνταγματάρχου Στυλ. Ταβουλάρη συγκρότησαν μικτά πεζοπόρα Τμήματα Στρατού - Αεροπορίας και ανέλαβον τας εκκαθαριστικές Επιχειρήσεις της Δυτικής Αττικής από τους Κομμουνιστάς. Μετά από σκληράς και συνεχείς μάχας και αφού διέλυσαν τα Κομμουνιστικά Τμήματα, επέβαλον την έννομον τάξιν.

Τελικώς εκ συμπτώσεως και με την βοήθειαν του Θεού, το έτος 1957, ευρέθημεν να συνυπηρετούμεν, όταν τοποθετήθηκε ως Αναπληρωτής μου εις το ΝΑΤΟ, όπου υπηρετούσα ως ΕΣΑΕ Παρισίων. Μετά δε την αποχώρησίν μου και έως τον επαναπατρισμόν του, ανέλαβεν τα καθήκοντα του ΕΣΑΕ Παρισίων (Εθνικού Στρατιωτικού Αντιπροσώπου Ελλάδος).

Κατά το διάστημα της μακράς και στενής συνεργασίας μας, διεπίστωσα, ότι ο Κων/νος Δαβάκης δεν ήτο ένας συνηθισμένος αξιωματικός. Ήτο ένας άνθρωπος ειλικρινής, σεμνός, διορατικός, οραματιστής, ιδεολόγος, υπεύθυνος, αδέκαστος, μεγαλόκαρδος, ικανός και άξιος δι' όλα τα θέματα.

Η εντιμότης του ανθρώπου τούτου και η ταχύτης λήψεως ορθών αποφάσεων με είχαν εντυπωσιάσει.

Κατά γενικήν ομολογίαν, υπήρξεν μία ηγετική στρατιωτική φυσιογνωμία.

Την ιδίαν με εμέ γνώμην έχει και ο Στρατηγός Διονύσιος Αρμπούζης ο οποίος συνυπηρετούσεν με ημάς εις το Παρίσι, αλλά εις ετέραν Υψηλότητα. Υπερθεμάτιζεν μάλιστα, τονίζοντας ότι η παθιασμένη αγάπη του δια την Ελλάδα, η βαθειά πίστις και αφοσίωσίς του εις το καθήκον, την Αεροπορίαν και τον Θεόν, τον έκαμαν, να αφήσῃ τον κίνδυνον του θανάτου, διαδραματίζοντας έναν από τους σημαντικότερους πρωταγωνιστικούς ρόλους, εις τα αεροπορικά δρώμενα τα οποία κυριάρχησαν από το 1940 και εντεύθεν εις την Ελλάδα και το ΝΑΤΟ, θέττοντας την σφραγίδαν του, εις τα πλείστα εθνικά αεροπορικά θέματα.

Δεν είναι διόλου τυχαίον το γεγονός το οποίον έμεινεν ανεξίτηλον εις την μνήμην μου, όταν ο τότε και σημερινός Πρωθυπουργός Κων/νος Καραμανλής, όπου μετά των τότε Υπουργού Εθνικής Αμύνης Αρ. Πρωτοπαπαδάκη και Αρχηγού ΓΕΕΘΑ Κ. Δόβα, επεσκέφθησαν το Παρίσι και το Στρατηγείον, όπου του ομιλούσαν με σεβασμόν και φιλικώτατα, αποκαλώντας τον μάλιστα δια του μικρού του ονόματος.

Το αποκορύφωμα όμως ήτο, ο αιφνιδιασμός που εδέχθημεν άπαντες οι παριστάμενοι Έλληνες αξιωματικοί, όταν κατά την διάρκειαν της προσφωνήσεως, του τότε Αρχηγού ΝΑΤΟ Ευρώπης Πτεράρχου Λώρις Νόρσταντ, προς τον Έλληνα Πρωθυπουργόν όπου μεταξύ των άλλων είπεν: "Οι Έλληνες αξιωματικοί θα πρέπει να είσθε ιδιαιτέρως υπερήφανοι διότι εις τας τάξεις των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, υπηρετεί ένας ήρωας. Ο εξαίρετος, ικανός, σπουδαίος αλλά συνάμα σεμνός Άνθρωπος και Αξιωματικός. Ο συνεργάτης μου στο SHAPE και φίλος μου Κωνσταντίνος Δαβάκης. Είναι δε τόσον σπουδαίος που ουδέποτε εσπουδαιολόγησεν τον εαυτόν του".

Μόνον αυτά τα λόγια, που ειπώθησαν δημοσίως, από έναν ανεγνωρισμένης αξίας ανώτατον αξιωματικόν των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ, από έναν μεγάλον πολεμιστήν και μία μεγάλη προσωπικότητα, κατέταξαν

τον Κων/νον Δαβάκη, εις τους διεθνούς φήμης αξιωματικούς και εις τους αξιωματικούς και ανθρώπους, τους Αξίους της Πατρίδος.

Ο Κων/νος Δαβάκης εβοήθησεν με παν μέσον, τον Στρατηγόν Γεώργιον Γρίβαν - Διγενήν, εις τας δυσκόλους προσπάθειάς και αγώνας του, δια την ένωσιν της Κύπρου μετά της Ελλάδος. Παράλληλα είχεν το θάρρος και αντέδρασεν διαφωνήσας επισήμως, με τον ενδοτικόν χαρακτήραν των συνθηκών Ζυρίχης και Λονδίνου.

Ο Πτέραρχος Κων/νος Δαβάκης, υπήρξεν ιδιαιτέρως αντικειμενικός και δίκαιος, προς όλας τας κατευθύνσεις και τούτο κατεδείχθη από την στιγμήν που ανέλαβεν την νεοσυσταθείσαν θέσιν του Γενικού Διευθυντού της Διεύθυνσης Ασφαλείας ΓΕΑ και ΥΠΑ, κατόπιν υποδείξεως και εισηγήσεως όλων των τάσεων, ως προσώπου κοινής αποδοχής και εμπιστοσύνης. Η θέσις ταύτη, υπήρξεν η πλέον ισχυρά κατά την μακρόχρονα Ιστορίαν της Αεροπορίας γενικώς. Υπήρξεν παραδεκτός από όλας τας παρατάξεις και έδρα άνευ εμπαιθείας καίτοι είχεν υποστεί βαρύτατον πλήγμα από τους κομμουνιστάς (εφόνευσαν εν ψυχρώ τους γονείς και αδελφούς του, εις τον Πειραιάν τον Δεκέμβριον του 1944). Εγώ προσωπικώς, αγαπητέ κύριε Μπουλούκο, συνεδέθην μαζί του στενώς, αισθανόμενος τιμήν και χαράν που ο Θεός με ηξίωσεν να τον συναντήσω εις τον δρόμον μου και να γίνουμε φίλοι.

Για την ακρίβεια της απομαγνητοφώνησης
Αθήνα 17 Μαρτίου 1999
Αριστόδημος Γ. Μπουλούκος
Αντιστράτηγος επι τιμή - τ. Βουλευτής
τ. Πρόεδρος Δ.Σ. ΕΒΟ Α.Α.
Αμερικής 15 10672 - Αθήνα
Τηλ. 3640718 - Fax: 3620097
